

МІКРОБІОТА РОТОВОЇ ПОРОЖНИНИ ПРИ ЗАПАЛЬНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ ПАРОДОНТУ

Скляр І.І.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», біологічний факультет
вул. А. Волошина, 32, м. Ужгород, Закарпатська область, Україна

Однією з основних ценотичних груп мікроорганізмів ротової порожнини є факультативна мікробіота, етіологічна значущість та роль якої на сучасному етапі у розвитку запальних захворювань та післяопераційних ускладнень значно підвищується. Перебуваючи у ротовій порожнині та інших органах, як представники нормальної мікробіоти, за певних умов (зниження імунного статусу організму, оперативні втручання, соматичні захворювання і т. д.), умовно-патогенні мікроорганізми викликають запальні процеси різної локалізації.

Метою нашої роботи було дослідити спектр, рівень персистенції та чутливість до антибіотиків умовно-патогенних мікроорганізмів пародонтальних тканин в умовах запальних захворювань пародонту.

У дослідженні використувався матеріал з ротової порожнини хворих із запальним процесом. Усього було лабораторно оброблено матеріал 48-ох хворих у яких було виділено 20 видів умовно-патогенних мікроорганізмів. Ці 20 видів були представлені 82-ма штамми умовно патогенів. Серед хворих: у 22-ох було виділено по 1 виду умовно-патогенних мікроорганізмів, у 19-ти – по 2 види, у 6-ох – по 3 види і у 1-го хворого були виділені 4 види мікроорганізмів. З приводу частоти персистування мікроорганізмів у ротовій порожнині, то найчастіше зустрічалися: *Escherichia coli*, *Streptococcus viridans* – по 14,6%; *Staphylococcus aureus*, *Candida albicans* – по 10,9%. Дещо менше – *Staphylococcus haemolyticus* – 9,7%. В середньому значенні зустрічалися такі представники – *Citrobacter freundii*, *Staphylococcus epidermidis* – по 4,8%, *Enterobacter aerogenes*, *Hafnia alvei* – по 3,6%; *Streptococcus pyogenes*, *Streptococcus mitis*, *Klebsiella rhinoscleromatis*, *Enterobacter cloacae*, *Providencia spp.*, *Streptococcus pneumonia*, *Streptococcus agalactiae* – по 2,4%, а от найменший показник персистенції у цьому дослідженні характерний для: *Enterococcus faecium*, *Enterococcus faecalis*, *Klebsiella pneumoniae*, *Kocuria spp.* – по 1,2%.

З 82-ох штамів мікроорганізмів найбільше з них було чутливими до цефтріаксону – 42 штамми, найменше чутливих було до: цефалексину й азитроміцину – по 1 штамп. З приводу резистентності (стійкості), то найбільше резистентних штамів було до цефалексину – 44 штамів, а найменше число резистентних штамів було до: моксифлоксацину – 5 штамів, гатіфлоксацину – 11 штамів.

Виходячи з вище наведеного, можна припустити, що найвищу частоту персистенції у ротовій порожнині в умовах запального процесу має *Escherichia coli* та *Streptococcus viridans* – по 14,6%, а найнижчу *Klebsiella pneumoniae*, *Kocuria spp.*, *Enterococcus faecalis*, *Enterococcus faecium* – по 1,2%, інші штамми займають проміжне значення персистування в патологічному оральному мікробіоценозі.